Zpravodaj Kocianovy houslové soutěže

čtvrtek 5.5. 2011 53.ročník KHS 2.číslo

Připravit, pozor, start!

Ústí n. O. - Kocianova houslová soutěž začíná psát své třiapadesáté pokračování. Včera v devět hodin ráno se už na soutěžící, porotu i ústecké příznivce houslové hry usmálo o poznání přívětivější počasí. Úterní déšť a sníh vystřídalo příjemné jarní slunce a přihlížející potěšily tanečním entré členky souboru C-Dance. „Věřím, že v Ústí strávíte krásné dny opentlené nádhernou hudbou," vyjádřil své přání ředitel soutěže Jiří Tomášek. V úvodním projevu rovněž pochvalně hovořil o nabité konkurenci 53. klání mladých houslistů, když mimo jiné řekl: „Mám velkou radost z faktu, že na třiapadesátý ročník poslalo přihlášku padesát jedna účastníků z devatenácti zemí."

Soutěž, která má více jak padesátiletou tradici, provází už pošesté festival Kocianovo Ústí. Ten odstartoval prvním koncertem v úterý večer a pokračovat bude až do soboty. „V Ústí nad Orlicí bude znít celý den hudba, je úžasné, že i v tomto chaotickém světě kultura funguje, žije, i když to není někdy jednoduché," komentoval zahájení soutěže umělecký ředitel Kocianova Ústí, přední český virtuos Jaroslav Svěcený.

A než vypukly v deset hodin dopoledne boje mezi nejmladšími účastníky I. kategorie, dočkali se účastníci 53. „Kocianky" povzbudivých slov od starosty města Petra Hájka a také předsedy devítičlenné poroty, profesora brněnské JAMU Františka Novotného. „Celé soutěži přeji zdar, vám, všem soutěžícím, úspěch a porotě těžké rozhodování. Děkuji všem organizátorům za to, že soutěž připravili," zakončil svou řeč první muž Ústí. To František Novotný zvolil uvolněnější tón: „Přeji našim mladým houslistům, aby jejich housle zpívaly a aby zpívaly co nejkrásněji. A jejich učitelům, aby se svými svěřenci co nejméně trpěli. A nám všem ostatním příjemné hudební zážitky." **(jp)**

PROGRAM DNES

5. května 2011

9.00	**2. kolo II. kategorie**
12.30	**Losování 1. kola III. kategorie** - vyhlášení výsledků II. kategorie 30 minut po ukončení 2. kola
13.00	**I. kolo III. kategorie** - vyhlášení postupujících III. kategorie do 2. kola a losování 2. kola III. kategorie 30 minut po ukončení 1.kola
16.00	**Losování 1. kola IV. kategorie**
16.30	**1. kolo IV. kategorie** - vyhlášení postupujících II. kategorie do 2. kola a losování 2. kola II. kategorie 30 minut po ukončení 1. kola
19.30	**Festivalový koncert**

On your mark, get set, go!

53rd Kocian´s Violin Competition started. Yesterday morning weather was lovelier. Tuesday´s rain and snow was placed with the sun and audience could appreciate entré of dance club C-Dance. "I believe that you will spend a lovely time full of wonderful music," wished the director of the Art School Jiří Tomášek to all visitors.

The Kocian´s Violin Competition has been accompanied with the music festival Kocian´s Ústí for the six years. The opening concert of the festival took place on Tuesday evening and other concerts will follow till Saturday.

Before the first round of the first competition began the participants could listen to a few words of encouragement of the Mayor Petr Hájek, art director Jaroslav Svěcený and the chairman of the Jury, František Novotný.

Na zahájení 53. KHS byli přítomni (zleva): starosta Ústí nad Orlicí Petr Hájek, předseda poroty František Novotný a předseda Nadačního výboru Mistra Jaroslava Kociana Pavel Sedláček.

Form the left: the Mayor Petr Hájek, the chairman of the jury František Novotný and chairman of the Endowment Fund of Master Jaroslav Kocian Pavel Sedláček.

Překladu do angličtiny se ve středu ráno zhostila Lenka Barvínková.

Lenka Barvínková translated to English.

Účastníky letošní „Kocianky" pozdravil také starosta Petr Hájek.

The Mayor Petr Hájek said a few words, as well.

Mezi řečníky nechyběl ani Jaroslav Svěcený.

Jaroslav Svěcený couldn´t be missing.

Jarmarky a sportovní akce má každé město, ale Kociana jen Ústí, říká umělecký ředitel festivalu Jaroslav Svěcený

Ústí nad Orlicí – Do města rád jezdíval už jako malý kluk a svou roli sehrála i náhoda, že se Jaroslav Svěcený později dostal k práci uměleckého ředitele pro festival Kocianovo Ústí. V úterý večer před prvním festivalovým koncertem v kostele Nanebevzetí Panny Marie si slavný virtuos našel chvíli pro rozhovor u šálku kávy.

Váš přínos festivalu Kocianovo Ústí a houslové soutěži je neoddiskutovatelný. Čím práce na obojím obohacuje vás osobně?

Na začátku byl člověk, který se jmenuje Jiří Tomášek, kterého učila moje maminka na gymnáziu. A díky tomu jsem se do té práce pustil. Protože jsem si říkal, že by byla hrozná škoda, kdyby Kocianova houslová soutěž zanikla a jméno Jaroslava Kociana bylo známé jenom v úzkém kruhu lidí. Město Ústí nad Orlicí znám od malička jako své boty, pocházím z Hradce Králové. A říkal jsem si, že by to mohlo městu pomoci po kulturní stránce. Jarmarky a sportovní akce má úplně každé město, ale Kociana má jen Ústí.

A festival Kocianovo Ústí, který se letos koná šestým rokem, se ukázal jako vhodný způsob jak přispět ke kulturnímu rozvoji?

Někteří lidé si na začátku mysleli, že tu budujeme něco na úkor soutěže, ale je to přesně naopak. Ale musíte ty lidi chvilku přesvědčovat, než na to přijdou. Teď to klape a na tu práci si nemůžu stěžovat. Jsem rád, že se to začíná klubat. Minulý týden jsme měli hodinu a půl dlouhé povídaní o Kocianově Ústí na Českém rozhlase a to jsem považoval za takové malinkaté vítězstvíčko, že jméno Jaroslava Kociana v republice zní, že lidé na ně reagují. Takže můj osobní dobrý pocit je takový, že člověk udělá něco pro kulturu, co snad ostatní ocení.

Mnoho lidí, kteří se pohybují okolo Kocianovy houslové soutěže, mluví o tomto hudebním klání spíše jako o setkávání mladých umělců než jako o soutěži, vidíte to také tak?

Je pravda, že se s Jiřím (Tomáškem – pozn. autorky) snažíme vnést do soutěže tento lidský rozměr. Julie (dcera – pozn. autorky) sem jezdí od dětství, zažila si tu věci hezké i nepříjemné. Musím říct, že mezilidské vztahy, které jsem tu zažil v prvních letech, byly – no, řeknu to na rovinu – vážně strašné. Díky dceři jsem poznal ten pedagogický svět a byl jsem opravdu zděšený.

Šlo tedy tenkrát spíše o jakési utkání pedagogů než jejich žáků?

Ano. Například jsem tu před mnoha lety zaslechl jednu pedagožku říkat svému žákovi před jeho vrstevníkem: „Nebav se s konkurencí.“ Ale tato soutěž je opravdu hlavně o tom setkávání, proto doufám, že podobné věci už tu neuslyším. Vždyť umění není měřitelné metrem jako skok do dálky. A je to hlavně čas, který ukáže, jestli laureáti uspějí, nebo ne. A kvůli takovým žabomyším válkám lidem uniká podstatná věc, že soutěž je jen začátek pomyslného běhu na dlouhou trať. A kdyby mě s tímhle vším Jiří tehdy neseznámil, tak bych tyhle vztahové věci asi nikdy nepoznal.

Už jste zmínil vaši dceru, se kterou na dnešním koncertu v kostele Nanebevzetí Panny Marie představíte skladby ze společného cédéčka. Prozraďte mi, čí to byl nápad vůbec se do natáčení pustit?

Vzniklo to tak, že jsem chtěl už delší dobu natočit skladby, které jsou pro více houslí, dát dohromady autory jako je Antonio Vivaldi a Johann Sebastian Bach. Člověka už nebavilo hrát pořád dokola Čtvero ročních období a Bachovy koncerty E dur, a moll… Ty koncerty, které dnes uslyšíte, se na naší scéně takřka nehrají nebo hrají jen velmi zřídka. Jsou to skladby pro dvoje, troje, a dokonce čtvery housle. Julii jsem svěřil sólový kus, Bachův koncert a moll, který není na CD. Dál s námi vystoupí Dana Vlachová, která je Juliinou pedagožkou na konzervatoři, a v posledním koncertu Vivaldiho se k nám přidá Martin Kos. Mám také radost z toho, že CD pokřtila Helena Třeštíková a své požehnání mu dal také arcibiskup Dominik Duka.

Dnešní koncert je prvním s celkových pěti, které se konají v rámci festivalu. Přibližte mi průběh festivalové dramaturgie. Podle čeho jste vybíral hosty?

Program jsme tvořili společně s Jiřím. Dramaturgicky jsem to pojal tak, aby letos tím leitmotivem byly housle, ono se to nabízí, že (úsměv). Tradicí je koncert loňského laureáta a závěrečný koncert laureáta nového a vítězů jednotlivých kategorií. To už je neměnné. Také jsme chtěli, aby byl využit potenciál prostor Roškotova divadla a chrámu Nanebevzetí Panny Marie. Takové možnosti je třeba zúročit a lidé si budou moci vybrat, co je jim bližší. Na čtvrtečním koncertě vystoupí Gabriela Demeterová se svým souborem. Za tuto dámu a její účast zde jsem také nesmírně rád. Na pátek se chystá opět v chrámu Nanebevzetí Panny Marie koncert tří opravdu velkých umělkyň, Kateřiny Englichové, harfenistky, Žofie Vokálkové, která hraje na flétnu, a Martiny Kociánové, mezzosopranistky. Některé skladby, které zazní, jsou dobově upraveny, to jsou takové perličky. Chtěl jsem, aby ta dramaturgie byla pestrá, aby si každý přišel na své.

A co vaše další aktivity? Připravujete něco, na co se můžeme těšit během příštího festivalu?

Něco připravuji, ale to bych dopředu nerad zakřikl, aby to vyšlo a také aby nám to jiné festivaly nezcizily (úsměv). Ale aktivity jsou to rozsáhlé. Čekají mě ještě dva české festivaly, nějaké zahraniční zájezdy, je toho hodně. Také budu nahrávat dvě nová CD, jedno z nich bude velké, sonátové. No a pro posluchače multižánrového světa připravuji na příští rok další projekt s lidmi z projektu Vivaldianno. Zbytek ale nechci prozrazovat. S většinou lidí, se kterými budu pracovat, se musím ještě dohodnout na termínech, aby vůbec třeba mohli přijet. Chci, aby se tu objevily zajímavé tváře. V klasické hudbě je dnes důležité, aby člověk pracoval na svém jméně, aby naplnil sál. Protože dnes to jinak nejde, ať se to lidem líbí nebo ne. Známá jména vyčerpáte na dvou ročnících festivalu. To je další věc, kterou jsem se díky práci na Kocianově Ústí naučil. Najednou nejsem jen v roli hudebníka, ale řeším spoustu věcí kolem. Je to pro mě docela zajímavá škola života.

Kateřina Řehořová

Traditional fairs and sports take place in every town, but Kocian belongs just to this place, says the famous violinist ant the art director of the festival Jaroslav Svěcený.

Ústí nad Orlicí – He has visited the town since he was a child. And it has been a kind of stroke of luck that Jaroslav Svěcený has started working as the art director of the festival. On Tuesday evening before the opening concert in the Church of Holy Virgin Ascension the famous virtuoso found a while to talk at cup of coffee.

Your contribution to the festival Kocian´s Ústí and to the Kocian´s Violin Competition is unexceptionable. What does this sort of work bring to you?

It started with Jiří Tomášek, my mother had taught him at high school. He influenced me and I decided to start working for the festival. I thought that it would have been a pity to let the name of Master Jaroslav Kocian faid. I come from Hradec Králové and I have known Ústí nad Orlicí since I was a child. My idea was to help the town with cultural development. Traditional fairs and sports take place in every town, but Kocian belongs just to this place.

So the festival, which takes place for the 6th time, seemed to be a good way to contribute to cultural development of the town…?

At the beginning, some people thought that we created the project of the festival at the expense of the competition. But the opposite is true and it took some time to convince them. Now I am satisfied with the way things run. Last week there was one and a half hours long program about Kocian´s Ústí in the broadcasting which I regard as a little victory. The name of Jaroslav Kocian has a good sound, people react to it. That is my satisfaction.

Many people involved in the festival and the competition talk about it as it was rather meeting of young musicians than a contest. Do you think about it in the same way?

In fact, Jiří Tomášek and I try to broaden the social dimension of the competition. My daughter Julie took part regularly; she gained good experience as well as bad one. And honestly, I must admit that many years ago, social relations were appalling. I saw the pedagogical background and it made me frustrated

Many people involved in the festival and the competition talk about it as it was rather meeting of young musicians than a contest. Do you think about it in the same way?

Yes, something like that. For example once I head a teacher put up her student not to talk to other competitors. But this competition is about meetings and that is why I hope not to listen to such things any more. Art is impossible to measure as it was some sort of sport and only time will show us who is successful and who is not. People tend to forget that this competition is nothing but the beginning of the long journey full of hard work. If Jiří hadn´t enabled me to work for the festival I would have never learnt this lesson.

You have already mentioned your daughter Julie, with who you are going to appear at the concert performing Antonio Vivaldi and Johann Sebastian Bach. You both perform pieces of these composers on your new CD. Whose idea was to record an album together?

I´d had wanted to create an album with pieces for more than one violin for the long time. I´s been bored with playing Four Seasons or Bach´s concerto A minor, E major etc. The pieces which you can listen to this evening are very rare in Czech classical music scene. And these are pieces for two, three and even four violins. Julie is going to perform solo concerto, Bach´s A minor, this piece is not on CD. We are going to appear also with Dana Vlachová, Julie´s teacher, and for the last Vivaldi´s concerto Martin Kos is going to join us.

Today´s concert is the first one in the festival program. Please, tell me something about creating the whole program of festival. How have you chosen artists to invite?

I have created the program with Jiří. Obviously, leitmotiv has been meant to be violin (smile). The last Laureate´s concert on Wednesday and the final concert of the new Laureate and all categories winners are traditional. And we have wanted to make the most of wonderful Roškot´s theatre and the Church of Holy Virgin Ascension. People can choose what to prefer. On Thursday evening there is Gabriela Demeterová in the program and on Friday, in the Church trio of Kateřina Englichová, a harpist, Žofie Vokálková, a flautist and Martina Kociánová, mezzo-soprano appear. I have wanted to create a diverse program.

And what do you plan for the next year? Could you tell me what we can be looking forward during the next festival?

There are some plans to be realized but I am quite superstitious so I won´t tell you more (smile). I will visit some Czech and foreign festivals and record two CD´s, one of sonatas. And for those who prefer multigenre I plan to work on a project with the people with who I co-worked on Vivaldianno. But that´s all I want to tell for now.

Anyway I want many interesting artist to come here next year. In the world of classical music it is essential to boost your name, you have to be able to fill the auditorium. If you make a festival, you are lack of the most famous artist after two years. And this is another important thing I have learnt while working for the Kocian´s Ústí.

Kateřina Řehořová

Julie Svěcená o svém prvním CD: „Určitě je to pro mne krok dopředu“

Ústí n. O. – Před kostelem Nanebevzetí Panny Marie ji v úterý odpoledne přivítá spíše podzimní než jarní počasí. A času nemá sedmnáctiletá vycházející hvězda české houslové školy Julie Svěcená nazbyt: rychlá zkouška s orchestrem, od půl osmé večer první festivalový koncert par excelence a hned poté návrat do Prahy. „Musím se teď trochu více věnovat škole,“ vysvětluje během krátkého rozhovoru důvod, proč se na rozdíl od svého otce Jaroslava nezdrží v místě konání Kocianovy houslové soutěže déle.

Loni jste na Kocianově houslové soutěži vyhrála čtvrtou kategorii, nicméně titul laureáta vám těsně unikl. Má tedy návrat do Ústí veselou příchuť?
Vracím se sem s mnoha vzpomínkami. Jezdila jsem do Ústí pravidelně minimálně osm let soutěžit, je to skoro jako domů. (úsměv) Jsem opravdu ráda, že si zde letos mohu zahrát.

Je to rozdíl po devíti účastech v soutěži najednou vystupovat jako sólistka po boku svého otce?
Je to velká změna, tenkrát jsem v to ani nedoufala. A je to velice příjemné.

Na druhou stranu, být už dosti známou dcerou ještě o poznání slavnějšího otce a k tomu hrát na stejný nástroj jako on, to musí být docela nevděčný úděl, ne?
Nijak mne to neznevýhodňuje, s tátou si vždycky ráda zahraju. Jsme prostě otec a dcera, nerozlišujeme, kdo je jak slavný. O sobě si to třeba vůbec nemyslím.

A srovnávají vás často?
Tak určitě, stoprocentně. Ale tak to prostě je.

Pikantností večerního koncertu v kostele je také to, že s vámi v kostele bude hrát vaše pedagožka Dana Vlachová.
Já k ní hodně vzhlížím, je jedním z mých vzorů. Mám ji hrozně ráda, k paní Vlachové chodím už sedmým rokem, je skvělou pedagožkou. Za tu dobu jsme si k sobě vytvořily skvělý vztah.

V Ústí spolu vystupujete poprvé, nebo jste již dříve koncertovaly na jednom pódiu?
Už jsme spolu párkrát hrály.

Narodila jste se v roce 1994 a loni se vám podařilo vydat první vlastní CD. Je to v životě umělce velký zlom, nahrát první desku?
To je úspěch pro každého, pokud se mu podaří vydat cédéčko. Já jsem moc ráda, že jsem tu příležitost dostala. Určitě je to pro mne krok dopředu.

Z produkce rodiny Svěcených vyšlo nedávno také další CD s houslovými koncerty Bacha a Vivaldiho. A ty se v kostele budou hrát. Patří tyto dvě barokní ikony mezi vaše oblíbené autory?
Ano, velmi! Jejich skladby si vždy velmi užívám.

Až odjedete večer po koncertu z Ústí, co vaše nejbližší plány do budoucna? Jinak řečeno, jak bude vypadat jaro a léto Julie Svěcené?
Přiznám se, že mám určité plány, ale jsem dost pověrčivá.

V jakém ohledu?
Kdybych vám je prozradila, nemusely by vyjít. Takže radši nic neprozradím! (smích)

Jan J. Pokorný

Julie Svěcená about her first recorded album: "It was a significant opportunity for me."

Ústí nad Orlicí - I meet her in front of the Church of Holy Virgin Ascension, although it is May, the weather appears as if it was autumn. Julie Svěcená, a seventeen year old violin star is very busy. Quick orchestral audition, and after the brilliant concert she goes back to Prague immediately. "I have to spend more time studying at the moment," explains the reason why she cannot stay longer with her father in Ústí.

Last year you won in the fourth category, but you missed the Laureate prize by the skin of one's teeth. Do you come back to the town with high spirit?

I return with many memories. I used to go to Ústí nad Orlicí at least for eight years, it is almost as I came home (smile). I am really glad that I can appear here.

Is there any difference between nine years of participating in the competition and appearing together with your father in the concert?

It is a big change. I have never hoped for it before. But it is very nice.

Anyway, being the famous daughter of the famous father and even playing the same instrument, it is not too easy, is it?

I don´t regard it as a disadvantage. I am always glad to play with my dad. We are the same family and we don´t distinguish who is famous and who is not. Actually, I don´t think that I am famous.

Do people often compare you?

Definitely. That´s how it is.

The piquancy of the following concert is the fact that you are going to appear with your teacher Dana Vlachová.

I admire her and respect her a lot. She has taught me for seven years and we have very good relationship.

Is this your first appearance together?

No, we have already played together several times.

You was born in 1994 and last year you recorded your first album. Is this a significant moment for an artist to record a CD?

It is success for everybody to have his or her own album. And I am happy to get that chance. Of course, it was a significant opportunity for me.

You and your father recently recorded also an album with violin concertos of Vivaldi and Bach. You are also going to play these pieces in the evening. Do you enjoy playing such icons of Baroque?

Yes, a lot! I love playing their concertos.

What about your future plans? What will be your spring and summer like?

I must admit that I have some plans, but I am superstitious.

In what way?

It might not come true if I told you (smile).

První festivalový koncert v obrazech

(Foto: Lukáš Prokeš a Petr Wagenknecht)

2011

Hanička Jasanská dosáhla životního úspěchu!

Zahrát si druhé finálové kolo na domácí Kocianově houslové soutěži byl velký sen Haničky Jasanské. Ale nejen její. Všechny čtyři palce jí ve středu po čtvrté odpolední drželi snad všichni pedagogové zdejší „zušky“ a návštěvníci prvního dne „Kocianky“. V sále by se napětí dalo krájet, vždyť v koncertním sále bojovala po dlouhé době o vavříny domácí houslistka! A bojovala statečně, nervy nechala očividně za pódiem a po solidním výkonu si šla poslechnout zbytek finálového kola první kategorie. Vystoupení své žačky zhodnotila krátce po posledním tónu její pedagožka Miluše Barvínková. „Já jsem spokojená. Myslím si, že Hanička už byla trošku rozptýlenější než ráno. Ale skladba je taková jásavá, poměrně jasná v sazbě, takže působila dobře,“ řekla Zpravodaji KHS s úsměvem a pokračovala: „Bulharka před námi byla výborná, však je také o rok starší. Ale my jsme si své splnily.“

Závěrečné vyhlášení pak přineslo všem Oušťákům a Haničcce především velkou radost: do Základní umělecké školy Jaroslava Kociana putuje čestné uznání 1. stupně! Velký úspěch domácí soutěžící nemusí být zdaleka poslední. Hanička Jasanská (ročník 2002) může totiž v nejmladší kategorii startovat i za rok, a tak se máme na co těšit!

Krátce před druhým vystoupením nebyla na svěřenkyni Miluše Barvínkové patrná žádná nervozita.

Before the second appereance Miluše Barvínková´ s student did not seem to be nervous.

Ústecká naděje krátce po vystoupení: „Paní učitelka zakázala přehrávat, aby se mi nepopletly prsty“

Krátce po vystoupení v prvním soutěžním kole nejmladší kategorie ještě nikdo z domácích nemohl tušit, že jejich naděje Hanička Jasanská splní jejich tajný sen a postoupí do druhého kola. Svěřenkyně Miluše Barvínkové byla se svým výkonem spokojena a nepletla se... vysněný postup se stal skutečností!

Mohla byste krátce zhodnotit, jak se vám vystupovalo?
Vystupovalo se mi dobře, myslím, že jsem hrála, jak nejlépe umím. Kdybych však nepostoupila, tak by mi to nevadilo.

Byla jste hodně nervózní?
Než jsem vystoupila na pódium, tak ano, ale potom už ne.

Co děláte před představením, abyste nebyla nervózní?
Uklidňuji se tím, že si představuji něco hezkého a říkám si, že to dobře dopadne.

Máte nějaký talisman pro štěstí?
Kukyho, beru si jej i na vystoupení. Zrovna teď jej má u sebe mamka.

Kterých z ocenění, jež jste dosud posbírala, si nejvíce vážíte?
V Nové Pace jsem vyhrála první cenu a postoupila jsem do národního kola.

Máte ve svém nabitém programu čas i na jiné koníčky?
Ve škole mám sice individuální vzdělávací plán, ale jinak školu zvládám. Kromě houslí hraju na klavír. V poslední době jsem si doma hodně hrála, hlavně s panenkami, protože mi paní učitelka zakázala přehrávat, aby se mi nepopletly prsty.

Kolikátým rokem hrajete?
Letos už to bude šestý rok.

Kolik hodin denně trénujete?
Každý den hraji minimálně hodinu.

Posloucháte ráda nějakou hudbu?
Teď jsem musela hodně poslouchat Dvořáka, ale jinak poslouchám CD, která má moje ségra.

Máte nějakého idola?
Spíš ne, i když možná ano… ale nevím.

Hanička se svým týmem (zleva): Věra Němcová, maminka Blažena a učitelka Miluše Barvínková.

Hanička with their team (from the left): Věra Němcová, mum Blažena and teacher Miluše Barvínková.

Co soudí o Haničce Jasanské její učitelka? „Je takový hudební výzkumník," říká

Miluše Barvínková jako pedagožka Hany Jasanské, soutěžící v první kategorii, odpověděla hned po skončení posledních tónů prvního kola na několik otázek pro Zpravodaj KHS.

Letošní rok se nesl ve znamení příprav na KHS. Dařila se vám příprava a jaké soutěže absolvovala Hanička, aby se dostala do té nejlepší formy?

Letos se opravdu z pohledu soutěží zadařilo. Z mé houslové třídy se tři děvčata, včetně Haničky, dostala do ústředního kola soutěže ZUŠ. To je pro mě velký úspěch, samozřejmě kdyby se podařilo uspět na KHS, bylo by to ještě o stupeň výš… Hanička už letos vyhrála v Nové Pace soutěž Novopacký achát a právě se chystáme na ústřední kolo soutěže ZUŠ do Liberce za čtrnáct dní. Za týden potom ještě jedeme na Archetti do Kroměříže, to je zajímavá dvoukolová celostátní soutěž. Tam už Hanička získala cenu před dvěma lety. Loni byla Hanička absolutní vítěz na „Plzeneckých housličkách.

Jak byste sama ohodnotila výkon své žákyně?

Nevím, jestli tady postoupí, protože konkurence je opravdu obrovská a dětí v první kategorii je hodně. Hanička je v našem regionu mimořádná, v rámci republiky je výborná, ale třeba to tady na to „mistrovství světa" stačit nebude. To se uvidí. Já nemůžu srovnávat, ostatní děti jsem neslyšela, protože jsme si vytáhly až číslo čtrnáct a chtěla jsem se Haničce věnovat, rozehrávat ji. Já jsem s jejím výkonem spokojená, ale opravdu netuším, jak to bude hodnotit porota v kontextu s ostatními.

Má Hanička ještě další hudební zájmy?

Já jsem moc ráda, že Hanička není jen taková cvičená opička, co se nadrtí jeden přednes a nic jiného neumí. Hraje od sedmi let v symfonickém orchestru Decapoda a je schopna si udělat smyky, ví, jak se dělají prstoklady, vede skupinu druhých houslí. Je praktik, hraje první housle v kvartetu. Hraje docela slušně na klavír, byla druhá na okresní soutěži ZUŠ a vyzná se v základech harmonie, doprovodí si písničku na klavíru. Když slyší skladbu, dokáže ji zařadit do stylového období, má představu o formách. Je takový hudební výzkumník. Je přemýšlivá a v tom má určitě velký předstih. Bude z ní dobrý praktický muzikant. Jak dopadne na takhle vysoké soutěži, jako je KHS, se uvidí. Ale třeba za rok, ještě příští rok může soutěžit v první kategorii!

Má Hanička doma želvičku, kocoura?

Ona má ještě dvě sestry houslistky a mají celkem malý byt, takže nic podobného mít nemohou. Ale Haničce se nějací plyšáci povolují, takže teď vede „Kuky". Měla ho i tady.

Děkuji za rozhovor.

P. S.: Po přepsání rozhovoru do počítače se dozvídám pro domácí radostnou zprávu a zároveň happy end tohoto článku: Hana Jasanská postupuje do druhého kola!

Mirek Němec

Hanička Jasanská zahrála v prvním kole povinnou skladbu s jistotou. Postoupila mezi nejlepších osm.

In the first round Hanička Jasanská played her obligatory piece confidently. She progrest for the best eight.

Výsledková listina
I. kategorie 53. ročníku KHS 2011

1. cena: ***Kristina Georgieva***, *Bulharsko*
Kreisler: Preludium a Allegro

2. cena: ***Wu Shuang***, *Singapur*
Schubert: Včelka

2. cena: ***Klára Erdingerová-Staňková,*** *Brno*
Kreisler-Tartini: Variace na Corelliho téma

3. cena: ***Inés Issel Burzynska***, *Španělsko*

3. cena: ***Kristýna Jungová***, *Most*

3. cena: ***Anna Lichá***, *Police nad Metují*

ČU I.: ***Hana Jasanská***, *Ústí nad Orlicí*

ČU I.: ***Kherlen Enkh-Amgalan***, *Mongolskos*

Results - 1st Category
of 53rd KVC 2011

1st prize: ***Kristina Georgieva***, *Bulgaria*
Kreisler: Preludium a Allegro

2nd prize: ***Wu Shuang***, *Singapur*
Schubert: Včelka

2nd prize: ***Klára Erdingerová-Staňková***, *Brno*
Kreisler-Tartini: Variace na Corelliho téma

3rd prize: ***Inés Issel Burzynska***, *Spain*

3rd prize: ***Kristýna Jungová***, *Most*

3rd prize: ***Anna Lichá***, *Police nad Metují*

Honorable Mention of the 1st grade:
Hana Jasanská, *Ústí nad Orlicí*
Kherlen Enkh-Amgalan, *Mongolia*

Do druhého kola z první kategorie postoupili:

Erdingerová-Staňková Klára	Brno	**Shuang Wu**	Singapur
Lichá Anna	Police nad Metují	**Georgieva Kristina**	Bulharsko
Enkh-Amgalan Kherlen	Mongolsko	**Jasanská Hana**	Ústí nad Orlicí
Jungová Kristýna	Most	**Burzynska Inés Issel**	Španělsko

Do druhého kola z druhé kategorie postoupili:

Palochová Larisa	Praha 4	**Molodová Jekaterina**	Lotyšsko
Manchur Veronika	Ukrajina	**Bubancová Věra**	Havířov-Město
Chao-Min Tan Tiffany	V. Británie	**Bondarenko Alise**	Lotyšsko

Anketa I. kategorie

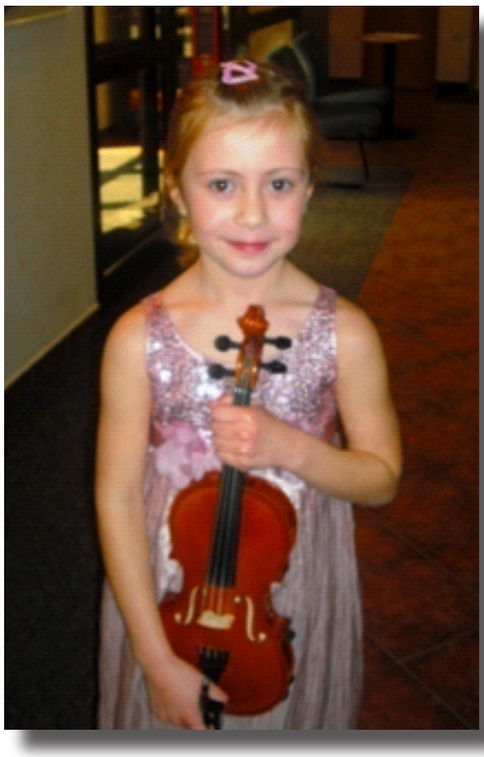

Natálie Garguláková

Kdo Vás přivedl ke hře na housle?
Na housle jsme začala hrát sama od sebe.
Who brought you to playing the violin?
I started playing the violin by myself.

Kolik hodin denně trénujete?
Denně cvičím tak dvě až dvě a půl hodiny.
How many hours do you train every day?
I train 2 – 2,5 hours a day.

Co považujete za svůj největší dosavadní úspěch v oblasti houslí?
Největším úspěchem je pro mne účast zde. Ale vyhrála jsem i v jiných soutěžích, například jsem byla první v krajském kole.
What do you consider your greatest success so far in the area of violin?
The biggest success for me is the participation here. But I have won in other competitions, for example, I have been the first in the regional round.

Hraní na housle na této úrovni je velmi náročné. Máte čas i na jiné aktivity?
Když mám čas, tak ráda jezdím na koni.
Playing the violin on this level is difficult. Do you have time for other activities?
When I have time, I like riding a horse.

Kristýna Jungová

Kdo Vás přivedl ke hře na housle?
Ke hře na housle mě přivedla moje paní profesorka a taky maminka.
Who brought you to playing the violin?
I was brought to playing the violin by my professor and my mother.

Co považujete za svůj největší dosavadní úspěch v oblasti houslí?
Když jsem zde byla minule, získala jsem třetí místo, na soutěži ZUŠ jsem byla dvakrát první a letos postupuji do celostátního kola.
What do you consider your greatest success so far in the area the violin?
When I was here last, I won third place, in the ZUŠ competition I won twice and this year I move on into the national round.

Hraní na housle na této úrovni je velmi náročné. Máte čas i na jiné aktivity?
Kromě hraní na housle také ráda chodím na hip - hop a zpívám ve sboru.
Playing the violin on this level is difficult. Do you have time for other activities?
Besides playing the violin I also like dancing hip - hop and I sing in the chorus.

Jak dlouho hrajete a co Vás na tom nejvíce baví?
Hraji již čtyři roky a nejvíce mě baví nejspíš vystupování.
How long have you played and what do you enjoy most about it?
I have played for four years and the most I enjoy performance.

Chtěla byste se houslím věnovat i v budoucnu?
Samozřejmě. Mým snem je být světovou houslistkou.
Would you like to take the violin in the future?
Of course. My dream is to be the world famuous violinist.

Wong Kwun-Yee

Kdo Vás přivedl ke hře na housle?
S touto myšlenkou jsem přišla já. (Maminka tvrdí, že s tím přišla ona.)
Who brought to you to playing?
It was my idea. (But my mum said, that it was her idea.)

Kolik hodin denně trénujete?
Cvičím obvykle šest hodin denně.
How many hours do you train every day?
I practice four to six hours a day.

Hraní na housle na této úrovni je velmi náročné. Máte čas i na jiné aktivity?
Ano, mám. Ráda tancuji a hraji na piáno.
Playing the violin on this level is difficult. Do you have time for other activities?
Yes of course, I like danceing, I play the piano…

Chcete se houslím věnovat i v budoucnu?
Chci být známou houslistkou.
Would you like play on violin in the future?

Anketa II. kategorie

Larisa Palochová

Kdo Vás přivedl ke hře na housle?
Začala jsem hrát zcela sama.
Who brought you to playing the violin?
I started to playing by myself.

Kolik hodin denně trénujete?
Trénuji hlavně s paní učitelkou a potom i o víkendech.
How many hours do you practice?
I train mainly with my teacher and then at weekends.

Jak se Vám dnes hrálo?
Myslím, že to bylo dobré.
How do you feel about your playing today?
Well, I feel good, I think it was good.

Co považujete za svůj největší dosavadní úspěch v oblasti houslí?
Nejspíš účast na soutěži Lidušek, kde jsem byla první. Pak jsem postoupila do celostátního kola.
What do you consider your greatest success so far at the area of violin?
It is probably a competition "Liduška", I have won it. Then I progressed to the national round.

Máte nějaký talisman?
Mám talisman na pouzdře od houslí. Je to takový plyšák.
Do you have another lucky talisman?
I have a talisman pinned the violin case.

Hraní na housle na této úrovni je velmi náročné. Máte čas i na jiné aktivity?
Hraji na klavír, na flétnu a chodím malovat.
Playing the violin on this level is difficult. Do you have time for other activities?
I play the piano, the flute and I also like painting.

Chao-Min Tan Tiffany

Kdo Vás přivedl ke hře na housle?
Byl to můj nápad. Moje maminka hrála s mým otcem a já jsem byla velmi rozzlobená, že nemůžu hrát s nimi. Pak se moje matka začala mě učit jak hrát.
Who brought you to playing the violin?
It was my idea. My mom played with my father and I was very irate that I couldn't play with them. Then my mother started to teach me how to play.

Jak se cítíte bezprostředně po vystoupení?
Jsem opravdu šťastná.
How do you feel after your performance?
I feel really happy.

Kolik hodin denně hrajete?
Nevím, nepočítám to. Ale asi 4-5 hodin.
How many hours do you play every day?
I have no idea. It would be probably four or five hours.

Máte čas take na jiné activity?
Samozřejmě. Dělám mnoho sportů a ráda plavu.
Do you have time for other activities?
Yes, of course. I do many sports. I like swimming.

Jaký druh hudby posloucháte?
Poslouchám mnoho druhů hudby. Mám ráda klasickou hudbu a období romantismu.
Which kind of music do you like?
I listen to all kinds of music. I like classical music, my favourite is romantic period.

Bubancová Věra

Byla jste nervózní?
Ne, nebyla. Hrálo se mi velmi dobře. Na soutěžích a koncertech většinou nervózní nebývám.
Were you nervous during the playing?
No, I wasn't. The atmosphere was very good. Usually, I'm not nervous at competitions and concerts.

Máte talisman pro štěstí?
Samozřejmě, mám svého andělíčka.
Do you have any lucky talisman?
Of course, I have my angel.

Myslíte si, že se budete houslemi živit i v budoucnu?
Tak to nevím, snad ano.
Do you assume that the violin will make you living?
I really don't know. I hope so.

Máte čas i na jiné koníčky kromě houslí?
Bohužel moc ne. Sporty příliš nedělám, nejsem totiž sportovní typ.
Do you have enough time for the other hobbies?
Unfortunately no. I am not very good at sports.

Jak to slyším já

2. kolo I. kategorie

Na úvod podotýkám, že se jedná o úplně bezprostřední postřehy, jak mě napadaly během jednotlivých soutěžních výkonů. Co se týká houslové hry, jsem pouze zasvěcený laik a nadšený entuziasta – posluchač, nicméně se domnívám, že i tak mají mé postřehy určitou vypovídající váhu. Posluchači mně podobní plní koncertní sály a také nerozumí jednotlivým smykům, vnímají však celek, tah na branku. Připomínám, že první místo by zasluhovali všichni soutěžící první kategorie. Ve věku devíti, desíti let hrát na takové úrovni na pódiu KHS! Smekám…

Lichá Anna (ZUŠ Police nad Metují) – Na tuto účinkující připadl nelehký úkol otevřít druhé kolo. Úvodní koloratura zaujala posluchače, poté se rozjíždí valčíček jak do pařížské nebo vídeňské „hóch" kavárny. Nic neruší - příjemný výkon, spolehlivá hra, hezká melodie. Na naléhavé tóny kontrastního tématu se soutěžící pěkně pokládá. S klavírem souzní „jak jeden"… Ve výškách drobátko nejistoty… A je tu zase valčíček. Obdivovatelé Strausse by se radovali – lehkost, šarm, vše je tu. Kdysi jsem hrál na klavír klavírní výtah z tohoto valčíku, a tak si nostalgicky zpívám melodii s sebou. Opět cosi ve výškách, pozor! Finále strhující, skladba graduje (jak jinak), houslistka vše vede jistě k vítěznému konci. Bravo!

Georgieva Kristina (Hudební škola Sofie – Bulharsko) – Kreisler, Preludium a Adagio - na KHS často hraná skladba začíná suverénním nástupem účinkující, která od prvních tónů zvukem ovládá sál. Tóny jsou zvučné, pevné, monumentální. druhá část začíná velmi virtuózně, přítomna je dynamika ve kvalitním výkonu. Virtuózní část skladby uchvátila publikum. Pozornost se doslova kondenzovala (cítíte to ticho v publiku), stačí se rozhlédnout. Vynikající! Ve druhé skladbě už nejsem na pochybách, že hraje potenciální vítězka kategorie. S houslemi a strunami si jen tak pohrává a je to ono!!! Bravo! Skladba i interpretace dostojí svému názvu: Banjo a housle. Strhující!

Jasanská Hana (ZUŠ J. Kociana Ústí nad Orlicí) – Hanička zasluhuje za své úsměvy a vystupování Cenu sympatie. Její výkon má své klady. Určitě se ale z pohledu poroty najdou nějaké „mouchy". Nebo že by se jednalo o tzv. „hluchá místa" ve skladbě, která místy není tak atraktivní jako některé tzv. posluchačské bonbonky? Své možná dělá i hra po dokonalé a strhující Bulharce Georgieve Kristine.

Burzynska Inés Issel (Hudební škola Tarragona – Španělsko) – Sólový úvod je skvělou „uvertýrou" k výkonu. Posluchač pozorně sleduje, co bude dál. Přidává se klavír. Skladba se zajímavě vrství v prostoru (Wieniawski: Gigue). Hezky se to poslouchalo. „Maličkost velkých mistrů". Skladba Ed. Edgara: Houslistka je ve formě, o tom není pochyb. Od hlubokých tónů po nejvyšší, vše má pod kontrolou. Člověk zapomíná, že hraje malé dítě. Při zavřených očích se přenesete někam do salónu c. k. mocnářství nebo první republiky… Otevřete oči a vidíte, že na pódiu hraje malé děvčátko. Dokonalá iluze – takže i výkon musel být dokonalý.

Enkhamgalan Kherlen (Hudební škola Ulánbátar – Mongolsko) – Jej! Na pódium přišla skutečná princezna v bílém. Úžasný snímek. Kostým jak do pohádky o sněhové princezně. Hudba klidná, vyrovnaná až monotónní. Druhá část přináší víc podnětů jak pro houslistku, tak pro posluchače. Stále ale mám pocit, že interpretka hraje za skleněnou stěnou. Kontakt jsem s ní nenavázal. Jiskra nepřeskočila. Tohle byl zatím opravdu pouze žákovský výkon na rozdíl od některých předchozích.

Shuang Wu (Hudební škola Singapur) – Včela! Oj to je divoká včela!!! Úžasný nástup od prvních tónů. Fenomenální. Virtuózní. Rychlé. Čisté. Napadá mě bonmot, že interpretka je sama jak šídlo. O Včele budu dnes večer vykládat všem před večerním koncertem v Roškotově divadle. To byl jeden z velkých zážitků KHS 2011! Na rozdíl od předchozí interpretky tato dívka k sobě na pódium přitáhla celé publikum. I druhou skladbu vnímám jako celek, než abych se zajímal o pár neintimujících tónů kdesi. Vše totiž už má punc umění, vítězí celek! V deseti letech takhle hrát!

Jungová Kristýna (ZUŠ F. L. Gassmanna Most) – Rumunské tance – pevný nástup. Co bude dál. Mění se nálada. Jaké potíže představují pro mladičkou houslistku flažolety? Pro posluchače je to atraktivní místo… Sleduji, jak se houslistka vyrovnává se skladbou, a pořád mám na paměti ten neskutečný věk (narozeniny 2001). Mezitím začala posluchačsky vděčná závěrečná část vystoupení této houslistky. Myslím, že na „medailové" místo to nestačí. Ale znovu opakuji. Chvalme tyto děti a chvalme!

Erdingerová – Staňková Klára (ZUŠ J. Kvapila Brno) – Odvážný sólo výstup jako první skladba… To „něco", co přitahuje publikum, je tam! Udržet, nepolevit v koncentraci a bude to dobré… To asi není lehké! Na ryze sólovou interpretaci v tomto věku snad až dlouhá doba. Druhá skladba je hezkou tečkou za kategorií a zároveň odměna divákům za trpělivost při předchozí skladbě. Joj, to jsou kaskády tónů. Bravo! To je tedy velmi disponované děvče s velkým potenciálem růstu. Bez zřejmých chyb pro laika a naopak s mnoha klady zřetelnými na první poslech.

Mirek Němec

Představujeme legendy Kocianovy houslové soutěže

Loňský předseda poroty zdraví z Tokia

Milí přátelé Kocianovy houslové soutěže,

srdečně Vás všechny zdravím z dalekého Japonska. Již před dvěma roky bylo domluveno, že v době konání letošní soutěže budu na koncertním zájezdu v Japonsku, bohužel jsem změnu tohoto data nemohl nijak ovlivnit.
Po březnové přírodní katastrofě to vypadalo, že celý velký festival v Tokiu bude zrušen, ale před měsícem přišel z Japonska mail, ve kterém pořadatelé žádali, abychom opravdu do Japonska přijeli, protože místní lidé po březnové tragédii potřebují velice kulturu, a to především kulturu hudební. Nakonec první koncerty to potvrzují: všechny koncerty jsou vyprodány, na koncert komorní hudby tak přijde vždy téměř tisícovka posluchačů! Při této příležitosti si opět uvědomuji, jak je hudební kultura pro lidi potřebná – v dobrých, ale i špatných časech.
A tak, bohužel, budu s Vámi všemi tentokráte jen prostřednictvím zpráv na internetu.
Přeji všem účastníkům soutěže hodně zdaru, mladým houslistům ty nejlepší výkony, kolegům v porotě dobré rozhodování a organizátorům co nejméně problémů.
Těším se s Vámi všemi na shledanou v roce 2012.

MgA. Pavel Hůla, AMU Praha – Tokio, 3. května 2011

Kolegové z loňské poroty Pavel Hůla a Shizuka Ishikawa.

Colleagues who met in the jury last year, Pavel Hůla a Shizuka Ishikawa.

Český houslista a hudební pedagog Pavel Hůla se narodil v roce 1952 v Praze. V letech 1963 a 1964 uspěl na Kociánově houslové soutěži (1. místo v 1. a 3. kategorii) a v roce 1969 laureátem rozhlasové soutěže Concertino Praga v kategorii klavírní trio.
Absolvoval Hudební fakultu AMU a následně si vzdělání rozšířil postgraduálním studiem komorní hry u uznávaných profesorů Marie Hlouňové a Antonína Kohouta, člena Smetanova kvarteta. Od roku 1975 je primáriem Kociánova kvarteta, s kterým procestoval celý svět a nahrál na padesát CD. Působí jako umělecký vedoucí komorního orchestru Praga Camerata, který sám založil. Tento soubor složený pouze z komorních hráčů si ve světě získává stále větší popularitu. Sólově vystupuje s mnoha našimi předními orchestry po celé Evropě a v Japonsku. Se svou dcerou Lucií vytvořili „Duo Virtuoso", často koncertoval i s nedávno zesnulou varhanicí Jiřinou Pokornou.

V současné době se Pavel Hůla věnuje dirigování a pedagogické činnosti na pražské AMU. Navíc spolupracuje a nahrává s Českým rozhlasem. Je stálým předsedou Kociánovy houslové soutěže, avšak s ohledem na koncertování v Japonsku se letošního ročníku nezúčastní. **(tt)**

Máte hlad nebo žízeň? Snadná pomoc! / Are you hungry or thirsty?

Ve 2. patře najdete široký sortiment občerstvení za příznivé ceny. Teplé i studené nápoje i něco na zub, to vše dostanete od obsluhy bufetu během chvíle.
Proto neváhejte!

On the 2nd floor you can find varied assortment of food and beverage at low prices. Hot or cold, alcohol or soft drinks and toothsome snacks, anytning you want. So please, don´t hesitate to visit the snack bar.

OBČERSTVENÍ

Káva	***10,-Kč***	***Větrník***	***7,-Kč***
Mléko do kávy	***2,-Kč***	***Kaštany***	***11,-Kč***
Čaj /ovocný, černý, zelený/	***8,-Kč***	***Kofila***	***11,-Kč***
Minerálka sladká 0,3l	***7,-Kč***	***Milena***	***11,-Kč***
Minerálka Korunní 0,3	***7,-Kč***	***Mila***	***11,-Kč***
Voda perlivá 0,5l	***8,-Kč***	***Be Be Dobré ráno***	***12,-Kč***
KOFOLA 0,3l	***13,-Kč***	***Horalka***	***8,-Kč***
COCA-COLA 0,3l	***17,-Kč***	***Brambůrky***	***12,-Kč***
DŽUS pomeranč 0,3l	***15,-Kč***	***Arašídy***	***10,-Kč***
Pitíčko (krabička)	***9,-Kč***	***Tyčky***	***7,-Kč***
PIVO – Gambrinus	***18,-Kč***	***Tyčky dlouhé***	***15,-Kč***
Párek v rohlíku	***13,-Kč***	***Křupky***	***7,-Kč***
Teplé párky /2ks/+chléb+hořčice	***22,-Kč***	***Bohemia brambůrky***	***23,-Kč***
Chlebíček obložený	***15,-Kč***	***Žvýkačky***	***14,-Kč***
Mini zákusek	***5,-Kč***		

Hrát s orchestrem byl vždy můj sen, prozrazuje loňský laureát David Petrlík

Ústí nad Orlicí – Ačkoliv už na „Kociance“ nesoutěží, podle svých slov se do Ústí rád vrací. David Petrlík coby loňský laureát účinkoval ve středu večer v Roškotově divadle s Komorní filharmonií Pardubice. Odpoledne před poslední zkouškou jsme jej zastihli v hotelu UNO, kde pobývá se svými rodiči.

Začněme nejprve minulým rokem. Jak vzpomínáte na vaše vítězství, kterým jste skvěle ukončil svou účast na Kocianově houslové soutěži?
To jsou pěkné vzpomínky a rád se sem vracím. A moc se těším na večerní koncert.

Mohl byste alespoň nastínit, na co se můžeme večer těšit?
Budu hrát Mendelssohnův koncert. Uvidíme, jak to dopadne (úsměv). Včera jsem měl první repetici, ta dopadla dobře, orchestr je super… moc se těším!

Jak jste strávil rok, který uplynul od vaší poslední návštěvy v Ústí nad Orlicí?
Teď mám za sebou první rok na Pražské konzervatoři, za tři týdny už budu mít zkoušky. Minulý týden jsem absolvoval mezinárodní soutěž v Paříži, úspěšně…

Vyhrál jste?
Ano.

Hodnotíte tedy poslední období jako úspěšné?
Určitě.

A co vaše plány do budoucna? Co vás čeká, až odsud odjedete?
Teď prázdniny, pak recitál v Salzburgu, soutěž v Itálii a nějaké další zahraniční zájezdy.

U plánů a cílů ještě zůstanu. Povězte mi, jaký je váš dlouhodobý cíl nebo sen? Kam byste se ještě chtěl podívat, s kým byste si chtěl zahrát?
Vždy jsem si chtěl zahrát s orchestrem a to se mi teď splní. A také doufám, že to nebude naposledy (úsměv).

A když porovnáte přípravu na hraní s orchestrem s přípravou na soutěž, je to velký rozdíl?
Tak koncert je něco jiného, je to takové celkově příjemnější, ale taky musím hodně cvičit.

Ale asi si to užíváte o poznání víc, že?
Ano, před soutěží je to mnohem větší stres.

A tréma je srovnatelná?
To nelze porovnat. Soutěž je zkrátka soutěž, ale koncert, i když se jej snažím zahrát také co nejlépe, si velmi užívám.

Kateřina Řehořová

It has always been my dream to play with an orchestra, last Laureate David Petrlík admits

Ústí nad Orlicí – Although he does not participate in Kocian´s Violin Competition this year, he is glad to come to the town again. David Petrlik, last Laureate appeared with the Czech Chamber Philharmonic Orchestra Pardubice in Roškot´s Theatre on Wednesday evening. I met him on Wednesday afternoon in UNO Inn, where he stays with his parents.

Let´s start with last year. Do you remember your victory which was a splendid ending of your last year in Kocian´s Violin Competition?
I have many nice memories and I am glad to be in the town again. Of course, I am looking forward to the concert.

Could you outline what we can expect in the evening?
I am going to play Mendelssohn´s concerto. I hope it will be good. Yesterday we have an audition, it sounded great, the orchestra is brilliant… I can´t wait! (smile)

How did you spend the time since your last visit of the town?
I am finishing my first year at the Prague Conservatoire, there are the exams within three weeks. Last week I took part in an international competition in Paris and I was successful…

Did you win?
Yes.

So I suppose you regard your last period as successful…
Definitely.

And what about your future plans?
I am looking forward to holiday. After that I am going to play a recital in Salzburg, to participate in a competition in Italy and some other foreign tours.

Let´s continue with the theme of plans and aims. Do you have any aim or a dream? Where do you like to go or who do you like to play with?
I have always wanted to play with an orchestra and this dream is going to come true tonight. And of course, I hope this is not for the last time (smile).

Comparing your preparation for the concert and for the competition do you regard it as different?
Yes, concerts are different, much enjoyable. Although I have to practice a lot, I enjoy it much more. The competition means more stress.

And buck fever?
Actually, it is impossible to compare. Although I try to do my best in the concert, I can enjoy it at the same time.

Kateřina Řehořová

Drogerie Teta
BC Projekt
Ing. Miroslav Stránský
Histologická a cytologická laboratoř MUDr. Jan Nožička
Zlatnictví Salaba
Razítka Apos Ing. Pavel Petraš
Boutique Fleur Jiřina Veverková
Geodes v.o.s. Jablonné nad Orlicí
Stavební firma Stejskal Zdeněk

MUDr. Antonín Svoboda

Hračky Renata Vaňová

MVDr. Jaroslav Pirkl

Ing. Petr Šilar, senátor

JUDr. Věra Rittichová, advokátka

MUDr. Hana Prchalová

MUDr. Soňa Gabalcová

MUDr. Zuzana Brádková

MUDr. Jan Brádka

JUDr. Josef Filip, advokát

Mgr. Jana Filipová, notářka

Mgr. Ondřej Filip, advokát

Ing. Rudolf Jonák

MUDr. Jitka Řezníčková

Móda U zlatého lva Marie Koštová

Sport Bárt Mgr. Jiří Holubář

MUDr. Miroslav Blanař

Pohoda Vladimír Langr

PROGRAM ZÍTRA

6. května 2011

9.00 **2. kolo III. kategorie**
- vyhlášení výsledků III. kategorie 30 minut po ukončení 2. kola

14.00 **2. kolo IV. kategorie**
-vyhlášení výsledků IV. kategorie 30 minut po ukončení 2. kola

19.30 **Festivalový koncert**

Vzácná návštěva. Ani 53. ročník v řadě nevynechala Ludmila Stránská, členka první poroty KHS. Na snímku s redaktorem zpravodaje Mirkem Němcem.

The member of the first jury og the competition Ludmila Stránská cannot be missing. Here with the editor of the competition daily newspaper Mirkem Němcem.

Šéfredaktor: Jan J. Pokorný

Redaktoři: Kateřina Řehořová, Miroslav Němec, Veronika Suchomelová, Tereza Tučková, Tereza Štochlová

Překlady: Kateřina Řehořová

Sazba: Aneta Mrázková, Milena Wetterová

Korektury: Eva Suchomelová